Գ. ՏԱՐԻ Թիւ 628 — ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ 6 ՓԵՏՐՈՒԱՐ 1886 (Ն. Տ.) 18 ՓԵՏՐՈՒԱՐ 1886 — 13 ՁԷՄԱԶԻ ԻԻ ԷՎՊԷԼ 1303

40 ՓԱՐԱ

ՆԱՄԱԿ ԿԱՄ ԸՐ ԻՒՐ ԴՐՈՒԹԻՒՆ ՊԷՏՔ Է ՈՒՂՂԵԼ
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԳՐԻ
Ղալաթիա, Նորատունկեան–խան

Direction du journal AREVELK
Noradounghian Han, Galata
CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ
ՕՐԱԳԻՐ
ԿԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

40 ՓԱՐԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Կ. Պոլսոյ Համար Տարեկան 200
» » Վեցամեայ 100
» » Եռամսեայ 50
Գաւառաց » եւ արտասահման
Թղթատարով տարեկան 240
Գաւառաց համար եւ արտասահման
Թղթատարով վեցամեայ 120
Օտար երկիներ տարեկան ֆրանք 56
» » վեցամեայ » 28
Դրամս ղրկուած յրատարակ Ճանգուս Ճաքքը Ընդհանրական վրայ է։
Խմբագրութեանս ղրկուած նամակ կամ գրութիւն ետ չտրուի։

Կ. ՊՈԼԻՍ
ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ, 5 ՓԵՏՐՈՒԱՐ, 1886

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՏԱԿԱՒ ԱՆԿՈՒՄ ՎԱՃԱՌԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ
Ի ԹՈՒՐՔԻԱ

Աճեւտրական եւ արհեստական ընդհանուր տագնապ —Մաքսաւոր պատճառք անկման վաճառականութեան Թուրքիոյ —Վաճառականութիւն ո՛չ ևս ապրուստի միակ միջոց.—Ընտանեկան քանի մը մեղքեր ճշմարտութիւնք.— Արհեստագործութեան հոգ տանելու պէտքը.—Բնիկ արհեստք որ կրնան մշակուիլ.—Շահաբեր գործածութիւն պարապ գրամագլուխներու.—Չայլ և ծուխ, իբրեւ ապացոյց, վաճառական և արհեստագործ։

Առեւտրական և արհեստական ընդհանուր տագնապէ մը կը դանդատին Ֆրանսա, Անգլիա, Գերմանիա, Աւստրիա և Ռուսիա, առանց յիշելու փոքր երկիրներ։ Եւ իրաւի, կան ընդհանուր պատճառներ որք նպաստած են այնպիսի տագնապի մը արտադրման։ Երբ կը խօսինք Թուրքիոյ մէջ վաճառականութեան տակաւ անկման վրայ, ի մտի պարտինք ունենալ թէ մեր վաճառականութիւն կը ձլասուի երկու կազդի պատճառներէ, որք չատ որոշ են իրարմէ։ Նախ կան եւրոպական երկրաց մէջ դործոց դադարում չատ մը բերող ընդհանուր պատճառք, որք քանականապէս դէշ ազդեցութիւն մը կ'ընեն նաեւ մեր հրապարակաց վրայ։ Բայց որ աւելին է, կան յոյժ մասնաւոր պատճառներ մեզ յատուկ, որք առանձինն կը հարուածեն և սպառի չարունակեն հարուածել մեր երկրին վաճառականութիւնն։ Օրինակի համար. Վերջին տարւոց քաղաքական կարգադրութիւնք ծանր հարուածներ եղան մեր վաճառականութեան։ Պօա–Հէբսէքի, Ղուլխարիոյ և Թեսալիոյ պէս համեմատապէս բարեկեցիկ երկիրներ ո՛չ ևս մեր չաճախորդներ են։ Իբրեւ ձախող արդիւնք մը Սեպտ. ի Յեղափոխութեան Արեւ. Ռումելիի վաճառականութիւնն ալ մեր ձեռքէն ելնելու վրայ է։—Բայ ասոնք, վերջին տարւոց քաղաքական ձախողուածք, աղքատութիւն ձգելով ժողովրդեան մէջ, ո՛չ նուազ ուղղակի հարուած մ'ևս ղան մեր վաճառականութեան։ Ժողովրդեան դնելու կարողութիւնը պակսեցաւ, և ընդ նմին արտադրելու կարողութիւնն ալ մասամբ կորաւ։—Մը–նաց որ, եւրոպական ազդայ մեղ դէմ մղած ճարտարութեան մրցման պատճառաւ, մեր բնիկ արհեստք ո՛չ ևս քշուելով, մեր բնիկ արհեստաւորաց պտուղաթիթ դռներ աղքատացած են։ Եւրոպացին բերուած ապրանքները միայն կը քշուին հիմակ, որով հետեւ աղքատացեալ ժողովուրդը լաւագոյն և թանկագոյն վաճառքներ ոչ ևս կարող է գնել։ Եւ յայտնի է թէ ածան ապրանքներու վրայ չհոն ալ նուազագոյն պարտ լինել։ Աղքատացեալ ժողովրդեան մը հետ կատարուղ վաճառականութիւնն ալ ի հարկէ աղքատացեալ պէտք է լինի։—Օտար դրամագլուխներ կրնային բերուիլ մեր երկրի մէջ, ճարտարութեան և վաճառականութեան նոր աղբիւրներ ու միջոցներ ստեղծելու համար, երկաթուղիներ ու նաւահանգիստներ չինելով, հանքեր բանեցնելու, գործարաններ հաստատելով, ևլն։ Բայց յայտնի է թէ երկրի մը օտար դրամագլուխ քաշելու կարողութիւնն եղմտական ինչ ինչ պայմաններէ կախուած ունի, առանց որոց դրամագլուխները կը խորչին այն երկրէ, կամ ա՛նպիսի պայմաններով կ'ընձեռուին, որ կառավարութիւնը կրնայ տնտեսագիտութիւն համարիլ չընդունիլ զանոնք։

* * *

Այս և նոյն կարգի մանաւանդ պատճառք զգալի անկում մը յառաջ բերին վերջին տարիներս մեր թէ՛ արտադրման և թէ՛ ներածման վաճառականութեան մէջ։ Ծանալի է խորհիլ թէ այս տակաւ անկում կանգ առնելու երեւ չունի։ Ընդհակառակն, քաղաքական և տնտեսական նշաններ կան որք որոշապէս կը ցուցնեն ամէն օր տիրողի թէ այս յառաջիմ չարժումն չարունակելի է։ Ձմարտութիւնը, դառն ճշմարտութիւնն այն է թէ, առայժմ չափ հաց չպիտի կրնայ տալ այսուհետեւ մեր վաճառականութիւն։ Ոմանք յուսահատաբար կը յեղյեղեն մինչեւ իսկ թէ «վաճառականութենէ հաց չկայ այլ եւս»։ Բայց ա՛նպիսի բնական ազատելութիւններ ունին Թուրքիոյ հողն ու կլիման, ա՛նչափ հարիերով և աչխատասէր են Թուրքիոյ ժողովուրդք, որ տակաւին, հակառակ քաղաքական և տնտեսական ամէն աննպաստ պայմաններու, վաճառականութիւնը ժամանակ յաղողութեանց յոյսեր կրնայ ունենալ։ Սա անժխտելի է միայն թէ, վաճառականութիւնն ո՛չ ևս ապրուստի միակ միջոց ևս մեղ համար։ Ուրիշ ապահովագոյն միջոցներ ալ խորհինք, և թէ, օրինակի համար, եթէ այսուհետեւ ալ զանց ընենք արհեստներն, եթէ այսուհետեւ ալ չսատանանք միայն նախնական նիւթերու արտադրութեամբ, և հոգ չընենք այն նախնական նիւթերն եւրոպացւոց պէտ կերտելու, յօրինելու և չաճագործելու միջոցներուն, ապագային մէջ ուելի մեծ աղքատութիւն մը, ուելի մեծ թշուառութիւն մը կը սպասեն մեր ամէն դասուց անհատից։

Եթէ տակաւին հոգ չտանինք արհեստներուն, ի՞նչ պիտի լինի հետեւանքը։—Մեր վաճառական դասու մէջ անտեսագիտական սկզբունքներ չատ յարդ չեն գտած մինչեւ հիմակ, և ա՛րդարի ունինք—բարեկեցիկ առեւրական մարդիկ որք օր մ'իսկ չեն զոհած տնտեսական երեւոյթներու ուսումնասիրութեան։ Բայց, ուսումնասիրուած լինի թէ ոչ, ճշմարտութիւն մ'է թէ, արտադրութիւն չեղած տեղն սպառում չի կրնար լինել, եթէ ամէն երկիր դուրսէն վաճառք կը բերէ եւ կը սպառէ, պատճառն այն է որ ամէն երկիր չատ կամ քիչ քան մը կ'արտադրէ։ Երբ արտադրութիւնք նուազելու վրայ են, սպառումն ալ չեն կրնար աւելնալ։ Երկիր մը կամ հողագործ, կամ արհեստագործ, կամ երկուքն ալ ի միասին պէտք է լինի, որպէս զի վաճառելու բան մ'ունենայ։ ԵՒ երկիր մը վաճառելու բան մ'ունենալու է, որպէս զի բան մը գնել կարող լինի։ Անհրաժեշտ պայման չէ որ երկիր մը իրեն պէտք եղած ամէն բաներն ինք արտադրէ գէշ կամ աղէկ, ածան կամ սուղ անխտիր։ Շատ բաներ կան զորս անգլիական հողը չի կրնար արտադրել, բայց այն բաներէն։ Անգլիացիք զուրկ չեն մնար բնաւ։ Երկիր մը կրնայ միայն հողագործութեամբ ապրիլ, եթէ հողը, կլիման ու դիրքն ա՛նպիսի բացառիկ ապահովութիւններ տան իրեն, որ իբր դեպազեայց հողագործական պէտ տոյքն եւս ինք կարենայ հոգալ, և այսու փոխանակութեան նիւթ մ'ունենայ։ Ռուսիա, Ռումանիա և Հունգարիա հողագործական երկիրներ են, սա իմայտով թէ ամէն տարի մեծ քանակութեամբ արմտիք դուրս ղրկելով, իրենց ո՛չ–հողային պիտոյքն ալ գնելու չափ վաստակ կ'ընեն։ Արդ, Թուրքիոյ մէջ հողագործութիւնն երկրին ժողովուրդն ապրեցնելու չափ չէ զարգացած դեռ։ Կ. Պոլիս կարօտ է Դանուբեան երկիրներէն և Ռուսիայէն բերուած ցորենին և ալիւրին, մինչ մեր գաւառաց արտադրած արմտիքն, ոսկեղ վերածուելէ հեռի, տեղային չտնտեսութեանց մէջ կը փոխին։ Հողագործութեան այս վիճակին մէջ, եթէ արհեստներն ալ հոգ չտանինք, մեր վաճառականք մի կողմէ յԵւրոպա արտածելու բան չեն գաներ օր մը, միւս կողմէ ալ իրենց Եւրոպայէն բերել տուած վաճառքները գնելու կարողութիւն չեն գաներ երկրին բնակչաց մէջ։

* * *

Երբ կ'ըսենք թէ արհեստներուն հոգ տանինք, պէտք չէ հասկնալ թէ մեր հնամի ՄՕտաներուն համեմատ գործուած արհեստից վերակենդանացումը կը չաճագովենք։ Ազատ մրցմամբ մը նոքա գատապարտուած են արդէն, և նոյն պայմաններու մէջ չեն կրնար վերակենդանանալ։ Ծիրաւի, կառավարութիւնը մաքսային միջոցներ ձեռք կ'առնու քնիկ արհեստներն օտար արտադրութենից դէմ պաշտպանելու համար։ Մաքսերուն բարձրացումն արուեստական մղում մը պիտի տայ բնիկ արհեստագործութեանց վտանգ պէտք է լինինք թէ եւրոպական ճակի վարժուած ժողովուրդը չնորհ չպիտի ցուցնէ բնիկ արհեստագործութեան, եթէ մեր արհեստաւորք չանք չընեն եւրոպական կատարելութեանց հասնելու։ Արդ, մէկ օրէն կ'արելի չէ եւրոպական վարդեաներու վերածել մեր եռաֆներ։ Հետեւապէս, մեր երկրի մէջ արհեստից յառաջդիմութեան պայման մը համարելու ենք մեն մի ճիւղին համար եւրոպացի վարպետներ բերել։ Երկրորդ պայման մը համարելու ենք՝ ամէն ճիւղին մէջ ըստ կարի մեծ դրամագլխով մը գործի սկսիլ ի Կ. Պոլիս լուցկիի գործարան մը բանալու ձեռնարկեցին քանի մը Հայեր, բայց չյաջողեցան, այն գլխաւոր պատճառաւ որ բաւական դրամագլուխ չունէին։ Բայց Մեչանիկի մէջ վանածի բնիկ գործարան մը յաջողելու վրայ է։ Վոսիորի գիւղի մը մէջ չիչեռու գործարան մը բացուած է։ Բնիկ արհեստներ բոլորովին չեն մարած մեր մէջ։ Էնկիւրիի, Երզնկայի, Ա.բարկիրի, Ա.նթափալի և Պրուսայի մէջ ունինք բամպակի և մետաքսի զանազան տեսակ բանուածք, որք ընդունելութիւն կը գտանեն երկրին մէջ։ Պէտք եղածն է՝ վերակազմել, զարգացնել և ծաւալել այս ներքին ոյժերը։ Ասանք ընդհանրապէս մէկ մէկ փոքր դրամագլխով յառաջ տարուղ գործեր են։ Մեծ դրամագլխով միայն կարելի է այս բնիկ արտադրութեանց տալ եւրոպական փայլ ու ճաչակ։ Թո՛ղ մեր վաճառականք իրենց դրամագլխոց մէկ մասն յատկացնեն բնիկ արհեստներու։ և ինչ որ Ռուսիոյ մէջ տեղի կ'ունենայ մեծ յաջողութեամբ, Թուրքիոյ մէջ ալ կրնայ տեղի ունենալ։ Ռուսիոյ հարուստները, տեսնելով թէ, մաքսերու բարձրացման պատճառաւ, օտար վաճառականութենէն չահ չկայ, իրենց գրամագլուխները սահմանեցին երկրին մէջ պատրաստելու ինչ որ օտար երկիրներէն բերելով վաճառել կ'ուզէին, և արդիւնքն հրաչալի եղաւ։ Տարազագործութիւնը մեծ թափ մ'առաւ ի Մոսքուա, ի Վարչաւիա և ուրիշ կեդրոններու մէջ, որք հիմա կը հայթայթեն բոլոր երկրին արհեստական ամենանուրբ պէտքերը։ Գերմանացի վարպետներ բերուեցան։ Արդէն գերմանացի գործարանատերք, մաքսերու պատճառաւ չկրնալով վաճառք մուծանել ի Ռուսիա, գնացին ռուսական հողին վրայ հաստատեցին իրենց գործարանները, որով բնիկ ռուս արհեստաւորք եւ գործաւորք գերմանական ճաչակաւ արհեստական նիւթեր արտադրելու վարժուեցան, և երկրին մէջ կը տարածեն ճարտարագործութեան աւելի նուրբ ճաչակ մը։

Արդէն կան բաներ զորս առանց մեծ դժուարութեան կարելի է արտադրել մեր երկրի մէջ թէ՛ ճաչակի և թէ՛ գնոյ կողմէ եւրոպական արտադրութեանց հետ մրցելու կերպիւ։ Մեր գաւառաց մէջ թէ՛ չաքարեղէգ և թէ՛ ճակնդեղ յաճախ կուգան. սակայն Կ. Պոլսոյ մէջ 3–3½ ղրուչի վաճառուող չաքարը գաւառաց ներսերը ժողովուրդը մինչեւ 6–7 ղրուչի կ'ուտէ։ Կարելի չէ՞ միթէ չաքարի գործարաններ բանալ գաւառաց այլ և այլ կեդրոններու մէջ, գոնէ գաւառային պիտոյքն հայթայթելու համար։—որովհետեւ, փոխադրութեան ծախքն յոյժ մեծ լինելով դեռ, չենք կրնար յուսալ գաւառական արտադրութիւնները չահագործելու։ Նաև Կ. Պոլսոյ հրապարակին վրայ։ Դարձեալ, Ադրիանուպոլոյ, Դարթալի, Դարդանէլի եւ Ճանիկալի կղզեաց գինիները չատ կը գնահատուին Կ. Պոլսոյ հրապարակին վրայ։ Շատ բան պէտք է միթէ այս անխոռն գինիներու ֆրանսական կատարելութիւն տալու համար։ Ամէն տարի քանի մը միլիոն օխա օսմանեան գինի Թուրքիոյ Ծովեզերքէն Ֆրանսա կը փոխադրուի, հոն զանազան բաղադրութեամբ ֆրանսական գինիներու փոխուելու և եռապատիկ ու քառապատիկ գնով յետոյ մեզ վաճառուելու համար։ Ինչո՞ւ համար Ֆրանսայի մէջ հայ երիտասարդներ գինեչինութիւն չսովրին, և Մարմարայի եզերաց վրայ ու մեր գաւառաց ներսերը բարձրագոյն տեսակ գինիներ չպատրաստեն։

Բայց ինչո՞ւ համար մեր երիտասարդք, որք ա՛յնքան եռանդուժեամբ կը դիմեն Բարիզի Բժշկական և Իրաւագիտական վարժարանները, չդիմեն նաեւ Լիոնի մետաքսեղինաց գործարանները, Մանչեսթըրի և Լիվըրբուլի զանազան կերպասուց գործարանները, որք ա՛նչափ ընդհանուր գործածութիւն մ'ունին Թուրքիոյ մէջ։ Ասոնք չատ կերպասներ են։ Մեր չէնքաշինութիւնք, երկաթագործք, դանակագործք, ևլն, ինչո՞ւ համար աչկերտ չղրկին Պրմինկհէմի համբաւաւոր գործարաններն, իրենց արհեստական ծանօթութեանց կատարելագործման համար։ Այնչափ ժամագործներ կան աստ, և սակայն քանի՞ հատ ունինք Ջուիցերիոյ վարպետներուն աչակերտած ժամագործներ, որք կարենան ժամացոյցի մը խանգարեալ մեքենաները կարգի դնելէ աւելի բան մ'ընել։

* * *

Արհե՛ստ պէտք է, արհե՛ստ։ Ապա թէ ո՛չ, հաց չունինք։ Մեր դրամատեարք համոզուելու են թէ արհեստ չունեցող երկիր մը վաճառականութիւն չի կրնար ունենալ։ վաճառականութիւն չունեցող երկիր մ'ալ սեղանաւորութիւն չի կրնար պահել։ Ինչպէս ա-

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

ՖՐԱՆՍԱ. Սորպոնի Համալսարանին Կաթոլիկ Աստուածաբանութեան Դասարանն անցեալ տարւոյ մարտ ամսուն փակեցաւ։ որովհետեւ Երեսփոխանաց ժողովը դադրեցուց նոյն դասարանին յատկացեալ դրամարն, և Վերակոչան՝ առկախ չգնելուց համար Ընտրացողն համակերպեցաւ։ Հանրապետական ժողովը դիտել սիրաս, միահաղոյն դէպի ծովեզերք դիմել սիրաս, ու բառերուն յեղյեղումը լսուեցաւ հարիւրաւոր ձայներէ։

«Թրապաքոլ՛յ... Թրապաքոլ՛յ։»

Արդարեւ նաեւ ծովը իջնելուն ժամ եկած էր։ Այս գրաւիչ տեսարան ամէն ժամանակ կը գրգռէր հանրային հետաքրքրութիւնն։ Ուստի չատ չանցաւ, հրապարակին և նաւահանգստին բարութիւնք պարպուելով, ամէն մարդ դէպի նաւարանդիմեցին, ուր պիտի կատարուէր իջման գործողութիւնն։

(Շարունակելի)

—)(36)(—

ԹԵՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼՔԻ

ԺԻՒԼ ՎԷՐՆ

ՄԱԹԻԱՍ ՍԱՆՏՈՐՖ

ՄԱՍՆ ԵՐԿՐՈՐԴ

Ա.

ԲԷՔՔԱՏ ԵՒ ՄԱԹԻԶՈՒ

Մէկ կողմ թողլով հին և նոր աչխարհի ըմբռաց սովորական կոկոզաբանութիւնները, ճշմարիտն այս է որ Մաթիվու՝ իրեն հետ չափուող ըմբռաց ամենն ալ զգեստած էր։ Իւր վրայ երկու բան կը պատուէր, որոց մէ կրնայ հակիրճ ուժին անհատապալի մեծութիւնն։

Իրիկուն մը, Ֆրանսայի Նիմ քաղաքին մէջ, փայտաչէն կրկէսի մը ձեղունին հեծանը բռնող գերանիներէն մին կոտրելով, ձեղունը վար իյնել սկսաւ աչագին ճարճատմամբ։ Չհնդխականք, ձեղունին անկումէն չախչախուելու կամ դուրս փախչելու համար զիրար կոխոտելու վանդը տեսնելով՝ աղաղակ բարձին սարսափահար։ Բայց Մաթիվու հոն էր. մէկ ոտտմամբ գերանին քով հասաւ, և երբ առաստաղին հեծանը վար կը կքէր, իւր ուսերովը բռնեց զայն մինչեւ որ հանդիսականք դուրս ելան։ Ցետոյ, երկրորդ ոտտմամբ մ'ինքն ալ դուրս նետուեցաւ՝ երբոր ձեղունը կը փլչէր իւր ետին։

Ա.յս՝ ուսերուն զօրութեան մասին էր։ Աւասիկ բազկաց ուժն ալ։

Օր մը, Քամարիի դաշտերուն մէջ ցուլ մը կատղելով փախաւ իւր փակուած ցանկին մէջէն, և իւր ետեւէն ընկրզ Կամ դէմն ելնողներէն չատեր վիրաւորեց, և անչուչտ աւելի մեծ դժբաղդութիւններ պիտի պատճառէր՝ եթէ Մաթիվու չվիրաստ մըտեր։ Մաթիվու կենդանւոյն դէմ ելաւ, սպասեց և երբոր ցուլը, գլուխը ծռած վրան կը յարձակէր, եղջիւրներէն բռնել տախտապարկը մէկ ըրաւ, և կրնկին վրայ չորս ոտքը վեր տնկած բռնեց մինչեւ որ հասան ու կապեցին զայն։

Ա.յս գերբնական ուժին ուրիշ այս տեսակ բազմաթիւ ոքանչելիքները կը պատմուին։ բայց մեզ այս երկուքը միայն յիշել բաւական կը համարինք հակիրճութեան համար Մաթիվուի ոչ միայն ուժին՝ այլ և քաջասրտութիւնն ու անձնուիրութիւնն, որովհետեւ չէր վարաներ երբէք իւր կեանքը վտանգի մէջ դնել երբոր իւր նմաններուն օգնութեան հասնիլ պէտք լինէր։ Ուստի արշաւ ուժեղ, նոյնչափ ալ քաղեհիրտ մարդ մ'էր։ Սակայն, իւր ուժը չկորսնցնելու համար, ինչպէս որ կը յեղյեղէր Բէքքատ, ուսուելու պէտք ունէր, այս պատճառաւ, երբոր մէկ մարդու համար ուսուելիք ունենային, Բէքքատ չէր ուսեր։ Իսկ այն իրիկուն մէկ մարդու համար ալ ուսուելիք չէր երեւնար հորիզոնէն։

—Մէ՛դ կայ, կ'ըսեր ու կը կրկնէր Բէքքատ։

Եւ մէզը փարատելու համար՝ այդ քաղ երիտասարդ զուարճաբար չարունակել սկսաւ իւր չոգիփաղիտութիւններն ու խեղկատակութիւնները։

—Մտէք, տիա՛րք, մտէ՛ք, կը գոչէր երբոր դուրս եկնէք, քրայմէր մը միայն պիտի վճարէք։

Բայց դուրս եկնելու համար՝ նախ ներս մտնել պէտք էր, և նկարչին վարագոյրներուն առջեւ կանգնած հինդ–վեց անձերէն ոչ մին կը յօժարէր ներս մտնել։

Ցայնժամ Բէքքատ վարագոյրներուն վրայ նկարեալ ամեհի գազանները կը ցուցնէր իւր ձեռքի ցոտոլով։ Ոչ թէ իսկական գազաններ ցոյց տալու համար, այլ վասն զի այդ սարսափելի գազանք գոյութիւն ունեին Ափրիկէի կամ Հնդկաստանի մէջ, և եթէ Մաթիվու իւր ճանդուն վրայ անոնց հանդիպէր, մէկ պատառ կ'ընէր զանոնք։

Այս չազփաղխանաց չնորհիւ քանի մը դազմատացի ուժեղ լուռնականք եկան վերջապէս կանգ առին Մաթիվուի առջեւ, զոր գնել կը թուէին իրրեւ իրաղէտ։

Բէքքատ, իսկոյն նչմարելով զայս, սկսաւ հրաւէր կարդալ անոնց որպէս զի չափուին Մաթիվուի հետ։

Բայց մարդիկը չպատասխանեցին հրաւէրին։

Ցայնժամ Բէքքատ պարտաւորեցաւ ծանուցանել, թէ ի չգոյէ դուրսէն մրցողի, ըմբշամարտն իրեն և Մաթիվուի միջեւ պիտի կատարուէր, այսինքն՝ ճարպկութիւնն ուժի հետ պիտի չափուէր։

Նոյն միջոցին երիտասարդ մը կանգ առեր էր տաղաւարին առջեւ, և ծանրաբար մտիկ կ'ընէր Բէքքատի հինցած ծաղրաբանութիւնները։

Հազիւ քանի–երկու տարուկար։ հասակը միջակէն քիչ մը բարձր էր։ Իւր դէմքի դէմքն, որ քիչ մը յոգնած կը թուէր աչխատութեամբ, խոհուն լրջութիւն մը կ'արտայայտէր՝ իրրեւ վշտաց վարժութեան մէջ մեծցած։ Սեւ ու խոշոր աչերը, կարճ մօրուքը, ժպտելու անտեղի՝ բայց բարակ ընչացքի մը տակ որոշապէս նկարեալ բեռանն, անսխալելի կերպիւ կը ցուցնէին թէ հուսդարական սերունդէ էր և Մաճառի արիւն կը կրէր երակներուն մէջ։ Արդի պարզ կերպարանքն հագած էր, առանց վերջին նորաձեւութեանց հետեւելու յատկանութեան իւր կեցուածքէն կը հասկրգուէր թէ այդ երիտասարդ չափահաս այր մ'էր արդէն։

Ինչպէս որ ծանուցինք, Բէքքատ ուշ նայն չաղարտատաքը մտիկ կ'ընէր, կարեկցարար անոր նայելով։ Իրրեւ վշտակիր մարդ, անչուչտ չէր կրնար անկարեկիր մնալ այլոց վշտերուն։

—Երկու խեղճ Ֆրանսացիներ են, ըսաւ ինքնիրեն, որք առանց հասութիլ մնացած են այսօր։

Եւ խորհեցաւ ինքնին միայնակ հանդիսատես հասարակութիւն մը լինել անոնց համար, դրամ վճարող հասարակութիւն մը։ Թէ և ողբալի միտք մ'ըսել էր, բայց դոնէ ծանօթ ոլորմութիւն մը, ուստի վարագուրին դրանը մօտեցաւ։

—Մաէք, տիա՛ր, մտէք, գոչեց Բէքքատ, նոյն միջոցին երիտասարդ մը կանգ առեր էր տաղաւարին առջեւ, և ծանրաբար մտիկ կ'ընէր Բէքքատի հինցած ծաղրաբանութիւնները։

—Ցիտր, պատուախնդիր Բէքքատ քիչ չատ ծաղրական գոռոզութեամբ, ճչմարիտ արուեստագէտք՝ իրենց հասարակութեան որոնին կը նային և ոչ քանակին։

—Սակայն կը ներէք ինձ... ըսաւ երիտասարդը քաշկն հանելով։

Եւ երկու փիորին դրաս վարձքաւանդակին մէկ անկիւնին վրայ։

—Աւասիկ ազնիւ սիրտ մը, ըսաւ Բէքքատ ինքնիրեն։

Ցետոյ իւր ընկերին դառնալով։

—Առ հս, Մաթիվո՛ւ, առ հս, տուած դրամին փոխարէնը պարտինք տալ։

Բայց, ներս մտնելու ժամանակ, Բրուվանական թատրոնին միակ հանդիսատեսն ընկրկեցաւ գահավիժաբար։ Չորը հետ պատոտղ այն դեռատի աղջիկը տեսեր էր, որ քառորդ ժամ առաջ դնչաճ նուագածուածքին առջեւ կեցած էր։ Երիտասարդն և աղջիկն առանց դիտնալու իրարու հանդիպած էին՝ բարեգործութիւն մ'ընելու նպատակաւ։ Մին դնչաներուն ողորմութիւն տուած էր, միւսն ալ ամպարտներուն։

Բայց այս հանդիպում անչուչտ չէր բաւեր երիտասարդին։ վասն զի աղջիկը տեսնելուն պէս, մոռցաւ իւր հանդիսատեսութիւնն և իւր վճարած դրամն, և վազեց այն կողմն, ուր աղջիկն ամբոխին մէջ մրտնելով անետեսանելի կը լինէր։

—Է՛, տիա՛ր... տիա՛ր... դոչեց Բէքքատ, ձեր դրա՛մը... մեք չհահեցանք

(Շարունակելի)

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԼՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՒՔԱՍՈՒԹԻՒՆ

Ա. ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՒՔԱՍՈՒԹԻՒՆ ՏԱՐԱԾ ՄԱՍԻՆ

Ա. Հայկական հաւքասութիւն տարած մասին Ալիշանի ունեցած տեղեկութիւնները ամենեւին բաւական չեն, որ կարենանք ասել, թէ ինչ տեսակ հաւքասութիւն է եղել նա։ Ալիշան միայն կարդացել է Ղազարայ Փարպեցու պատմութեան մէջ, որ Վասակ Սիւնեցին, երբ գնում էր Պարսկաստան, իր հետ տարաւ նաեւ հաւքասութիւն։ Ալիշան կարծում է, որ այդ հաւքասութիւնը նոյն է եղել, ինչ որ Ղազարայ ժամանակ էր։ Ղազար ասում է, որ հաւքասութիւնը ունէին Վասակի հետ գնացող հայ նախարարները։ Ալիշան կարծում է, որ այդ հաւքասութիւնը ունէին միայն նախարարները, որովհետեւ ժողովուրդը չէր կարող գնալ Պարսկաստան։ Ալիշան կարծում է, որ հաւքասութիւնը ունէին միայն նախարարները, որովհետեւ ժողովուրդը չէր կարող գնալ Պարսկաստան։

Բ. ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՒՔԱՍՈՒԹԻՒՆ

Հայկական հաւքասութիւնը, որ տարաւ Վասակ Սիւնեցին, ունէին միայն նախարարները, որովհետեւ ժողովուրդը չէր կարող գնալ Պարսկաստան։ Ալիշան կարծում է, որ այդ հաւքասութիւնը ունէին միայն նախարարները, որովհետեւ ժողովուրդը չէր կարող գնալ Պարսկաստան։

Գ. ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՒՔԱՍՈՒԹԻՒՆ

Հայկական հաւքասութիւնը, որ տարաւ Վասակ Սիւնեցին, ունէին միայն նախարարները, որովհետեւ ժողովուրդը չէր կարող գնալ Պարսկաստան։ Ալիշան կարծում է, որ այդ հաւքասութիւնը ունէին միայն նախարարները, որովհետեւ ժողովուրդը չէր կարող գնալ Պարսկաստան։

Դ. ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՒՔԱՍՈՒԹԻՒՆ

Հայկական հաւքասութիւնը, որ տարաւ Վասակ Սիւնեցին, ունէին միայն նախարարները, որովհետեւ ժողովուրդը չէր կարող գնալ Պարսկաստան։ Ալիշան կարծում է, որ այդ հաւքասութիւնը ունէին միայն նախարարները, որովհետեւ ժողովուրդը չէր կարող գնալ Պարսկաստան։

Ե. ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՒՔԱՍՈՒԹԻՒՆ

Հայկական հաւքասութիւնը, որ տարաւ Վասակ Սիւնեցին, ունէին միայն նախարարները, որովհետեւ ժողովուրդը չէր կարող գնալ Պարսկաստան։ Ալիշան կարծում է, որ այդ հաւքասութիւնը ունէին միայն նախարարները, որովհետեւ ժողովուրդը չէր կարող գնալ Պարսկաստան։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԼԵԶՈՒ

Հայկական լեզուի մասին Ալիշան կարծում է, որ հայկական լեզուն ունի շատ բառեր, որոնք նման են պարսկերէն բառերին։ Ալիշան կարծում է, որ հայկական լեզուն ունի շատ բառեր, որոնք նման են պարսկերէն բառերին։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

Հայկական գրականութիւնը, որ տարաւ Վասակ Սիւնեցին, ունէին միայն նախարարները, որովհետեւ ժողովուրդը չէր կարող գնալ Պարսկաստան։ Ալիշան կարծում է, որ այդ գրականութիւնը ունէին միայն նախարարները, որովհետեւ ժողովուրդը չէր կարող գնալ Պարսկաստան։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՒՔԱՍՈՒԹԻՒՆ

Հայկական հաւքասութիւնը, որ տարաւ Վասակ Սիւնեցին, ունէին միայն նախարարները, որովհետեւ ժողովուրդը չէր կարող գնալ Պարսկաստան։ Ալիշան կարծում է, որ այդ հաւքասութիւնը ունէին միայն նախարարները, որովհետեւ ժողովուրդը չէր կարող գնալ Պարսկաստան։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԼԵԶՈՒ

Հայկական լեզուի մասին Ալիշան կարծում է, որ հայկական լեզուն ունի շատ բառեր, որոնք նման են պարսկերէն բառերին։ Ալիշան կարծում է, որ հայկական լեզուն ունի շատ բառեր, որոնք նման են պարսկերէն բառերին։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

Հայկական գրականութիւնը, որ տարաւ Վասակ Սիւնեցին, ունէին միայն նախարարները, որովհետեւ ժողովուրդը չէր կարող գնալ Պարսկաստան։ Ալիշան կարծում է, որ այդ գրականութիւնը ունէին միայն նախարարները, որովհետեւ ժողովուրդը չէր կարող գնալ Պարսկաստան։

ՆՈՐ

Օսմանյան Կայսրության «Լուրջ» ու «Ծիծաղելի» մի ծանոթ գաղտնագրի մասին

Ծանր է ինձ համար սկսել այս գրությունը, որովհետև ես ինքս էլ չգիտեմ, թե ինչ է նա՝ լուրջ, թե ծիծաղելի։ Ես ինքս էլ չգիտեմ, թե ինչ է նա՝ ճշմարիտ, թե սուտ։ Ես ինքս էլ չգիտեմ, թե ինչ է նա՝ ողջ, թե մեռած։ Ես ինքս էլ չգիտեմ, թե ինչ է նա՝ ինձ համար, թե ինձ դեմ։ Ես ինքս էլ չգիտեմ, թե ինչ է նա՝ ինձ հետ, թե ինձ առանց։ Ես ինքս էլ չգիտեմ, թե ինչ է նա՝ ինձ մոտ, թե ինձ հեռու։ Ես ինքս էլ չգիտեմ, թե ինչ է նա՝ ինձ սիրում, թե ինձ ատում։ Ես ինքս էլ չգիտեմ, թե ինչ է նա՝ ինձ ուրախացնում, թե ինձ տխրեցնում։ Ես ինքս էլ չգիտեմ, թե ինչ է նա՝ ինձ ծիծաղեցնում, թե ինձ լացացնում։ Ես ինքս էլ չգիտեմ, թե ինչ է նա՝ ինձ ապրեցնում, թե ինձ մեռցնում։ Ես ինքս էլ չգիտեմ, թե ինչ է նա՝ ինձ հարություն տալիս, թե ինձ թաղում։ Ես ինքս էլ չգիտեմ, թե ինչ է նա՝ ինձ կյանք տալիս, թե ինձ մահ տալիս։ Ես ինքս էլ չգիտեմ, թե ինչ է նա՝ ինձ սիրելի, թե ինձ ատելի։ Ես ինքս էլ չգիտեմ, թե ինչ է նա՝ ինձ հաճելի, թե ինձ անհաճելի։ Ես ինքս էլ չգիտեմ, թե ինչ է նա՝ ինձ ցանկալի, թե ինձ անցանկալի։ Ես ինքս էլ չգիտեմ, թե ինչ է նա՝ ինձ ընդունելի, թե ինձ անընդունելի։ Ես ինքս էլ չգիտեմ, թե ինչ է նա՝ ինձ ներելի, թե ինձ աններ

ԴՎԻԺՎՈՂ ՄԵՔԵՆԱՆԵՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՓԱՐԻԶ

PHOENIX FIRE OFFICE

ԱԺՎԱԿԱՆ

ՏՈՒՆԱՑՈՒՄ ԿՐԱԿԱՆ ՀԱՏՈՒԿՈՎ 900,000 ՖՐԱՆԿ ԿԱՊԻՏԱԼՈՎ ԵՒ ՄԻՒՍ ՀԱՐՍՏՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՎ 1,000,000 ՖՐԱՆԿ ՄԱՍԻ

ՀԻՄՆԱԴՐՈՒԱԾ 1835 ԹՎԱԿԱՆԻՆ ԵՒ ՎԱՃԱՌՈՒՄ Է 14,000,000 ՖՐԱՆԿ ՄԱՍԻ

ԳԼԽԱՒՈՐ ԳԱՆՁԱՐԱՆ 173 ՓՈՂՈՑ ՄԷՋ

ՀԱՄԱՐ ՈՐՈՇՈՒՄ Է ՏԱԼ ՀՐԴԵՀԱՆՔ ԱՄԵՆ ՏԵՍԱԿ ՀՐԴԵՀԱՆՔԻ ՄԱՍԻՆ, ՈՐՈՆՔ ՊԷՏՔ Է ՀԱՄԱՐԻՆ ՀԱՍԿԱՆԱԼԻ ԵՒ ՀԱՐԿԱՒՈՐ ԹՎԱԾ ԼԻՆԻԼՈՒ ՀԱՄԱՐ ՄԵՐ ՆՈՐ ՀԱՍՑԵՆ ՓՈԽԱԴՐԵԼ ՄԵՐ ՆԱԽՈՐԴ ՏԵՂԸ։

ՄԵՐ ՆՈՐ ՀԱՍՑԷՆ ԳՏՆՎԻ ՓՈՂՈՑ ՄԷՋ, ՈՐՏԵՂ ՄԵՐ ԳՐԱՍԵՆՅԱԿՆ Է։

ՄԵՐ ԳՐԱՍԵՆՅԱԿՆ ՈՒ ՆՐԱ ՄԱՍՆԱՒՈՐ ՆԿԱՐԸ ՏԵՍՆԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ ԱՅՑԵԼՈՒ ԵՆՔ ՄԵՐ ՀԱՒԱՏԱՐՄԱՆ ՆՇԱՆԸ։

ՄԵՐ ՀԱՒԱՏԱՐՄԱՆ ՆՇԱՆԸ ՈՒ ՄԵՐ ՀԱՍՑԷՆ ՏԵՍՆԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ ՄԵՐ ՆՈՐ ՀԱՍՑԵՆ ՓՈԽԱԴՐԵԼ ՄԵՐ ՆԱԽՈՐԴ ՏԵՂԸ։

ՄԵ